

Olvásóink írják

Még a szokásosnál is több levelet kaptunk az elmúlt napokban. Feldolgozásuk sok munkát kíván, ezért kérjük olvasóinkat, hogy legyenek kis türelemmel mert most az ünnepek is késleltetik a levelek elintézését, megválaszolását.

„Esti uszoda”

Nagy öröm számunkra, hogy megnyitott Szegeden egy fedett uszoda és este 7-től 10-ig úszni járhatnak a sportolni szándékozók. Ugyanis a szegedi fürdőállalat megnyitotta a nagyközönség részére a férfi osztály úszómedencéjét. Ehhez fűzi gondolatait Deák Ferenc Felső-kikötő sor 2/a alatt lakó olvasónk. Mint leírja, örömet látni a vízben hancurozó gyerekeket, s egy kicsit az is jóleső látvány, hogy a hosszú hajúak szektáját is ott látjuk a vízben, sőt feltehetőleg mosakodnak is, ha már ott vannak. Egyik este egy tíz főből álló brigád tagjait láttam, amint megrendezték a brigád úszóversenyt. Addig is, míg elkészül az újszegedi fedett uszoda, öröm számunkra, hogy itt úszhatunk.

Udvariasság

Bodó László (Szatymaz, II. 222. sz.) írja: Zsúfolásig megtelt a szatymazi busz az állomás előtt, egy csoport kisdíák is felszállt, s én utoljára maradtam. Amikor a kis VI-os Szabó Gizella meglátta, hogy imbolyogva megyek a buszban, azonnal felállt és udvarias szavakkal leültetett a helyére, de ugyanakkor a többi kisdíák is felugrott és egymással vetélkedve mondták, ide üljön

a bácsi. Én ugyan megköszöntem nekik kedvességüket és megdicsértem őket magatartásukért, ami, láttam, hogy jól esett nekik, s hogy most mégis szeretném, ha megjelenének ezek a sorok, azt azért kérem, hogy a nevelőjükhöz is és szüleikhez is megköszönhessem, hogy így nevelték őket.

Valóban öröm ilyen olvasni, ezért szívesen közreadjuk ezeket a sorokat.

Legyen világosság!

Úgy érzem, fontos téma, amiről írok, s amelynek igen komoly következményei voltak és lehetnek is — kezdő levelét Tóth Mihály gépkocsivezető (Kossuth Lajos sugárút 16.) Arról ír, hogy milyen aggasztó az, hogy szürkülettől napkelteig sok járművet nem lehet észrevenni az utakon, mert a kerékpárok 80—90 százaléka nincs kivilágítva, s ugyancsak rosszul vannak kivilágítva a lovaskocsik, mert némelyiken van ugyan lámpa, de csak oldalról látható. Mondanom se kell, hogy akkor esetleg már késő észrevenni, nagyon jól tudjuk, milyen sok balesetet idéznek elő az ilyen lovaskocsik. De a KRESZ-ből vizsgázott gépjárművezetők is sok szabálytalanságot követnek el, hiszen a tompított fény nem egyszer erősebb a megengedettnél, ugyanakkor sűrű

ködben a városi lámpa nem látható. Sokan nem csinálnak maguknak gondot abból, hogy szabályosan állítsák be a kocsik reflektorát, így aztán a rosszul világító lámpák mellett nem veszik észre, az úton közlekedő gyalogosokat. Mint gépkocsivezető tudom, hogy mennyi balesetnek a forrása ez is. Hogy mit lehetne tenni? Egyrészt a rendőrségnek kellene a járművek világítását szigorúban ellenőrizni, s a mulasztókat megbüntetni. De egy kérdés még akkor is nyitott: miért nem érznek egymásért és saját magukért felelősséget az emberek?

Sürgős intézkedést!

Sokan járnak a Tisza-parti villamoson, s mióta leesett a hó, elég komoly gond a vilamos megállónál levő lépcsőn lejárni. Ugyanis körülbelül október végétől nincs korlát a lépcső mellett, a régi eltörött vagy elvitték — senki nem tudja sorsát. A lejárati tisztításról sem gondoskodik senki. Jó lenne pedig, ha valaki elismerné illetékességét erre a feladatra, mert a szalámigyár, az asztalos ktsz dolgozói, a sóházi dolgozók és persze a környék lakói is életveszélyes helyen közlekednek, amikor ezeken a lépcsőkön kénytelenek járni.

Összeroskadt Rózsa Sándor menedéke

A mai Rózsáék még aznap másik lakást kaptak

A szürke kétszintes épületben az emeleti függőfolyosóról a konyhába lépek. Fakanállal fogad — no, nem úgy, mint a részeg férj — a középkorú munkásasszony. A tűzhelyen paprikás forotyog, az asztalon darált hús. — Jöjjön beljebb, nézze

meg a szobát is. Így élünk, szegényen, két fiammal. Délutános vagyok, még nem érttem rá beágyazni. A konyhából nyílik a kamraajtó. Néhány napja kaptuk ezt a lakást, nagyon örülök, hiszen még sosem laktunk parkettás szobában. A gyerekek dolgoznak. Jancsi fiam az Alföldi Bútorgyárban, Lacika pedig velem, a lemezgyárban. Mindketten segédmunkások. Én gépen dolgozom — közben mutatja sérült ujját. Őt gyereket neveltünk fel. Feri tavaly megnősült, Józsi meg Marika a férjemet Stuttgartban lakik. Hat éve mentek ki a rokonokhoz, mert a lányom születésétől vak volt, és ott gyógyították. Ő most egy kefégyárban gépirónó Németországban.

— Hogyan omlott össze a ház?
— Mielőtt a gyerekek reggel elmentek dolgozni elkészítettem nekik a kosztot, aztán bementem a szobába, és — „meghasadt a föld”. Mintha millió bomba potyintott volna az égből, úgy reccogott a ház. Utána nagy porfelhő. Nem tudom megmondani, hirtelen mit éreztem. Amikor elült a por, az ablakon ugrottam ki, és csak

Enyhül a hideg

Tegnap hajnalban a Kárpátoktól északra eső területeken csaknem mindenütt —20, —30 fokos hidegeket mértek. Ugyanakkor e zónától nyugatra eső területeken az enyhébb, óceáni levegő áramlik, hatására a brit-szigeten, Franciaországban, sőt már Svájcban és Nyugat-Németországban is esik az eső, havas eső, és a hőmérséklet már +5, +10 fok közt van. Ennek az enyhe beáramlásnak egyik gyengébb hulláma a magasabb szinteken a Kárpát-medencéig jutott. Fölöttünk vékony felhőrétegek alakultak ki, és ezek védő hatására gyengült az éjszakai lehülés. A —23 fokos rekord hideggel szemben (Szentgotthárdon mérték) tegnap már csak —18 fok volt a legalacsonyabb hőmérséklet, de az ország területének 80 százalékán a hajnali lehülés a —15 fokot sem érte el.

A következő 36 óra folyamán egyre érezhetőbb lesz a meleg légtömegek hatása, és az ország nyugati, délnyugati részén újabb havazásokra számíthatunk.

Szezon és antiszezon

„Nyáron készítsd a szánkót, télen a szekeret” — okítja az emberiséget a régi jó közmondás. Mondandója világos, mint a nap: legyünk előrelátók, gondoskodjunk már jó előre minderről, hogy a megfelelő időben rendelkezésünkre álljon.

Nos, ez az a bölcsesség, amit kereskedelmünk szemmel láthatólag nélkülöz még vagy legalábbis igyekszik véka alá rejtetni tudományát. Néha olyan érzése támad az embernek, hogy — a fenti hasonlattal élve — a nyári forróságban-szárazságban áll elő „szánkóival”, s a téli hűfőrtetegben, síkosságban kínálgatja nekünk a „szekereket”.

Emlékszem, mit kellett lóstatni annak idején a nyári forróságban, hogy finom, könnyű atletrikóval frissíthessem fel ruhátáramat és önmagamot. Ám hiába volt minden fáradságom! Emlékszem továbbá, hogy emberek ezreivel együtt ugyancsak mennyt kellett és kell most is szaladgálnunk egyes

téli cipők, meleg téli holmik után. Nyilván azért, mert tél van. Viszont: feleségem a karácsonyi bevásárlások során rabukkanta szeretve tisztelt, cernaszálkóknnyú trikórtkaszágra, hozott is mindjárt belőle egy párat. S örültem is neki — nem, mintha lengeen kívánna öltözködni az ember, de hát a tendencia nyilvánvaló: ilyesmi nyáron nem lesz kapható. Viszont a meleg alsóneműktől roskadoznak majd a pulatok.

Ha már így alakul a dolog, ugyebár legalább mi, fogyasztók tanuljunk a közmondásból, legyünk előrelátók. Így elkerülhetjük a csalódásokat, s még a hozzájuk tartozó kellemetlenségeket is. Például azt, hogy amikor az ember szezonban valamilyen nagyon időszerű szezoncikket kér az eladótól, úgy tekintsenek rá a pult mögöttiek, mint egy más bolygóról ideszakadt, teljesen tájékozatlan élőlényre: hát mit képzel ez?... ilyenkor?!
S. M.

ÁFOR-ék nem „izgulnak”

Nem tudják — A tölcser — Rossz palackok

Már félig fagyottan, a sorbanállást elunva, megkérdezem a sortársaktól, illetve sorstársaktól, hogy mikor lesz olaj. „Nem tudjuk” — mondják. Bemelegyek az ÁFOR-irodába, megkérdezem, de ott sem tudják, csak írnak, meg szalonnáznak. Bátorlalanul azt tanácsolom nekik: talán egy táblát rendszeresítsenek ilyenféle felirattal: „Az olaj elfogyott ... óra múlva várható!”

Később ismét sorbaállok az olajért. Lassan a kigyó farkától a másik végéig érek, én következem. A hidegtől reszkető kézzel tartom a kannát az „elosztó-pisztolyhoz”, ennek ravasza helyett azonban rideg női hang csattan: „Ezzel menjen a másik kúthoz!” — „Miért

mennék?” — buggyan ki a nyelvem alá szorult értetlenség. — „Mert szűk a kanna lyuka” — hangzik a válasz. — „Talán azzal a tölcserrel...” — mutatok a közelben levő alkalmatosságra. — „Arra nem érünk rá, tessék átmenni a másik kúthoz!”

Lehet, hogy sokan nem hiszik ezt el, de igazán engedelmesen átmentem, s újból sorbaálltam. Végül is: „Aki fizet az lötyögöt” — kannájában egy kis olajat... S újból állom a sort...

PB-palackot cseréltem. Hazavittem, csak éppen felszerelni nem tudtam, mert „véletlenül” — szakadt volt a menete... Szó nélkül kicserélték, erre nem is panaszkodom. Viszem haza a másik palackot. Az meg — elfújta a tűzhelygőhöz tartott gyufát. Próbálok a szomszédban, ott is elfújja. Visszaviszem a telepre, s mondják: „Biztosan sok benne a levegő, ki kellett volna engedni.”

Kérdem: „Miért nem a töltőtelepen engedik ki azt a levegőt?” Viszem haza most már a harmadikat, arról még másnap kiderül, hogy — lassan, de biztosan folyik belőle a gáz, elzárt csappal is... Viszem vissza, belenyomják egy vizes-edénybe, s tényleg bugyborékol belőle a gáz. — „Ez az átka az alumíniumpalacknak, amit a korábbi

acél helyett gyártanak” — mondják. „No, de hát ez már pechszéria” — fűzik hozzá. „Valóban! De mekkora lett volna a pechem, ha felrobbanok, a levegőbe röpülök” — viccelődöm. A mérlegtől azonban még felrobbanhatok. Szerencsére — nem vagyok ideges... Az ÁFOR sem „izgul”...
Dobó Balázs

Vízierőművilágcsúcs

A szibériai Krasznajarszkbán levő vízi erőmű kilencedik áramfejlesztő egységének üzembe helyezésével a világ legnagyobb erőművévé vált. Az erőmű teljesítménye az új üzemegység működésének megindulásával elérte a 4500 megawattot. (A vízi erőművek világcsúcsát eddig a 4100 megawatt teljesítményű bratszki vízi erőmű tartotta.)

A krasznajarszki vízi erőmű utolsó, ugyancsak 500 megawatt teljesítményű áramfejlesztő egységét jövő tavasszal helyezik üzembe.

A második Sztambul rózsája

A második szereposztás a szegedi színházban régóta nem színvonalprobléma, hanem egyszerű technikai dolog. S nemcsak a színház nagy műfajaiban, az operában vagy a nemes prózában, hanem még a kisebb igényű zenés vígjátékokban és az operettekben is. Ezt igazolja a Sztambul rózsája második szereposztása is, amely rögtön a vasárnapi premier után, a második előadásán, hétfő este lépett a közönség elé.

Dramai súllyal mutatta be a szép török lány alakját. Partnere és szerepbeli férje, Ahmed bej, *Csizmadia* László volt. Hasonló szerepkörben tavaly már láttuk a Győrből szerződött művészt. Mostani alakítása is ismert érejeit tükrözte: a főlényes játéktípus és a képzett énektechnikát. Midili *Jablonkay* Mária hasonló életkedvvel játszott. *Déczy* Györgyi finom komikummal formálta meg Desirée alakját.

A zenekart is új karmester, *Szalay* Miklós vezényelte, energikus lendülettel és határozottsággal.

Ö. L.

Szeged szobrai



Szárnyas férfialak

(131.) A Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai képtárának homlokzatán látható Bakonyi (keresztneve nem ismert) szobrászművész szárnyas férfialak című kerámiafigurája. Az alkotás 1932-ben került jelenlegi helyére.

SZERDA, 1969. DECEMBER 24.

DELMAGYARORSZAG 5

Ács S. Sándor